Frk. Iversen og vist nok Fru Meyer holder paa det første, Fru St. F. til Dels paa det sidste.

Og hvad der for Fru St. F. betinger Uligheden, er atter væsentlig det, at, som hun siger, Pigerne ikke »ere ligesaa dannede Mennesker som vi.«

Naar derfor Fru St. F. først synes at ville give Pigerne et Hjem i Herskabets Hus, men det bag efter viser sig, at de ikke skulle leve deres Liv sammen med dette, derimod læse, se deres Venner o. s. v. i deres eget Værelse, saa er der taget tilbage med højre Haand, hvad hun gav med venstre. Et Hjem er først og fremmest et Sted, hvor alle hører sammen, hvor ingen er den ensomme; det skulde vel afgjort være det lune Sted, hvor den store Verdens Kulde ikke naaede ind. Men lad Værelset, Pigen faar, være nok saa hyggeligt: Hjemmets Varme naar dog ikke rigtig hende, hun er dog den fremmede, med den fremmedes Særstilling, og man har ganske vist paa denne Maade optaget hende i sit Hus, hvor hun kan have det nok saa rart, men »Hjemmet« er ikke dér.

Det er slet ikke afgjort, at hun kan forlange mere. Det er altid svært at tage nogen fremmed til sig saaledes, at de kommer til at høre en rigtig til. Maaske er der kun to virkelige Hjem her i Verden, dér, hvor ens Moder er, og dér, hvor ens Barn er. Frk. Iversen har med rette gjort opmærksom paa, hvorledes Samlivet mellem de enkelte kunde være saa inderligt, at ingen fremmed kan faa Adgang dertil. Men saa er det *den fremmede*, Hjemmet lukker sig for. Fru St. F. synes derimod at standse overfor at optage den mindre dannede i Hjemmet. »Det kan ikke nægtes, at det forskellige Dannelsestrin ofte vilde hindre det frie, naturlige Samliv. Naar Pigerne bliver ligesaa dannede Mennesker som vi, vil det (at lade dem deltage i Familielivet) falde af sig selv.« Er det nu virkelig saaledes, at det er den lige store eller nogenlunde lige store Dannelse, der er Betingelsen for »et frit, naturligt Samliv« mellem Mennesker?

Det forekommer ikke mig saaledes. Ser man sig om i sin egen Kreds, vil man opdage, hvorledes uvilkaarlig Sympathi, et aandeligt Fællespræg, der stammer fra ens Grundanlæg, eller en Uensartethed, der muliggjør Suplering gennem en anden, — altsammen noget, der ligger meget dybere end det Præg, Dannelsen giver, — spiller den største Rolle i Val-